

תת"ע 9417/05/15 - מדינת ישראל נגד חג יחיה רמי

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 9417-05-15 מדינת ישראל נ' חג יחיה רמי
22 ינואר 2017
דו"ח תעבורה 51200778523

לפני כבוד השופט אורן בועז
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
חג יחיה רמי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עוה"ד חמד לביא

הנאשם וב"כ עוה"ד עאזם מסארווה

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 28/6/15 נהג ברכב כשרשיון הנהיגה שלו פקע ביום 20/05/2004. בנוסף צירף הנאשם תיק נוסף שבו עבר עבירה דומה בנוהגו ברכב ביום 3/9/15. בעתירתה לעונש עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם עונש של מאסר, מאסר על תנאי, פסילה בפועל, פסילה על תנאי וקנס כספי בהתחשב בחומרת העבירות אותן עבר הנאשם ולנוכח עברו התעבורתי המכביד הכולל 52 הרשעות קודמות הכוללות, הרשעות דומות והרשעות בעבירות של אי ציות לתמרורים, נהיגה ברכב לא תקין, אי החזקת רשיונות ועוד.

מנגד עתר ב"כ הנאשם שלא להחמיר עם מרשו, להתחשב בהודאתו בעבירה, העובדה כי הנאשם לוקה במחלת לב ובתקופה האחרונה נעדר מביהמ"ש פעם אחר פעם בשל מחלתו זו.

עוד ציין בפני הסנגור כי מתחם הענישה הנוהג בעבירות מעין אלו נע בין פסילה של 3 חודשים עד תשעה חודשים.

ב"כ הנאשם ביקש כי ביהמ"ש לא יורה על מאסרו של הנאשם ולא יפסול את רשיונו לתקופה ארוכה, על מנת לתת לנאשם אפשרות בעתיד הקרוב לרפא את הפגם ולהוציא רשיון נהיגה מחדש.

בקביעת מתחם העונש ההולם, העקרון המנחה הוא עקרון ההלימה בין חומרת המעשה ונסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם ובין העונש המוטל עליו.

כאשר מדיניות הענישה המורה להרתיע בפני עבירות נוספות ולהעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי וסיכון המשתמשים בדרך.

יצוין כי בעפ"ת 11890-05-14 בליה נ' מדינת ישראל (מיום 7/9/14) נקבע כי בעבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה כאשר לא נלוות לה עבירה נוספת, העונש הראוי הוא פסילה בפועל בלבד כאשר משך תקופת הפסילה יקבע על פי עבר תעבורתי, בפסק דין זה נקבע כי תקופה ראויה הינה בין 3 ל- 9 חודשי פסילה.

בעפ"ת 38367-02-12 סלמאן אבו חאמד נ' מדינת ישראל מיום (8/4/13) קבע כבוד השופט חיימוביץ:

"מתחם הענישה ההולם לעבירה זו בכל הנוגע לעונש המאסר נע בין מאסר מותנה בנסיבות קלות עד מאסר בפועל בן שנה כאשר עסקין ברצדביסט".

מעיון בגליון הרשעותיו של הנאשם עולה כי הרשעתו האחרונה בעבירה דומה נעברה בשנת 2007 וגזר הדין ניתן בחודש מרץ 2008.

עוד יצוין כי העבירות בגינן הורשע הנאשם בתיק זה ובתיק הצירוף לא נתלו אליהן עבירות נוספות. בנסיבות אלה ובהתחשב בעובדה כי הרשעתו האחרונה הדומה של הנאשם נעברה לפני כתשע שנים, אין מקום להטיל על הנאשם עונש של מאסר ממשי, אלא ענישה צופה פני עתיד.

לאור האמור הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לאור נסיבות בצוע העבירה על פי עובדות כתב האישום הינו:

פסילה בפועל לתקופה של עד 18 חודשים, פסילה על תנאי, קנס שנע בין מאות לאלפי שקלים ו מאסר על תנאי.

לאחר ששקלתי את חומרת העבירה, את מתחם הענישה הנוהג, את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתו ועברו התעבורתי, את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות באשמה, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

מאסר על תנאי:

הנני מורה על עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל 12 חודשים או נהיגה בזמן פסילה.

קנס:

אני מטיל על הנאשם קנס כספי בסך ₪ 1,000 או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם עד יום 22/04/17.

ב"כ הנאשם/ הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

פסילה בפועל:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 14 חודשים.
מאחר ולנאשם אין רישיון נהיגה תקף מאז שנת 2004, אין צורך בהפקדת רישיון נהיגה והפסילה תמנה מהיום.

פסילה על תנאי:

הנני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור אותה עבירה בה הורשע או עבירות תוספת ראשונה ושנייה.

הנני מורה על ביטול צו ההבאה שהוצא כנגד הנאשם.

זכות ערעור לבית משפט מחוזי לוד תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום כ"ד טבת תשע"ז, 22/01/2017 במעמד הנוכחים.

אורן בועז , שופט

הוקלדעלידיליאתקחלון